

РЕШЕНИЕ

№ 2847

гр. София, 25.08.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 02.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **1118** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 2763 от 05.02.2010 г., подадена от от В. Г. Н., в К. му на „В. – В. Н.”, Г. С., срещу Ревизионен акт № */29.07.2009 г., издаден от Р С Г – старши инспектор по приходите в ТД на Н. – С., потвърден с решение № 1687/02.12.2009 г. на Д. на Д. „О.” – С..

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в частта, с която е отказано право на данъчен кредит в размер на 46 030.91 лв. по фактура № 5106/29.12.2008 г., издадена от „Стил Дистрибушън” ООД за данъчен период 01.12.2008 г. - 31.12.2008 г. Счита, че отказът на органите по приходите е на формално основание, тъй като не се оспорва извършената доставка, платената цена и начисляването на данъка, а отказът се основава на съображения за неправилно извършена корекция П. промяна в цената, без да се отчита счетоводният принцип за предимство на съдържанието пред формата. От съда се иска да отмени РА в оспорената част и да признае на дружеството правото на данъчен кредит. Претендират се направените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на Д. „О.” - С., Ч. процесуалния си представител оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана. П. ревизията е взет предвид данъчният кредит за всички фактури, с изключение на двете, които не са подадени в отчетния регистър - № № 4177/05.08.2008 г. и 4623/11.08.2008 г. С

РА е взето предвид увеличението на цената по процесните доставки, т.е. признат е данъчен кредит във връзка с извършеното увеличение на данъчната основа. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С градска прокуратура е дал заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

РА № */29.07.2009 г. е издаден от Р С Г – старши инспектор по приходите в ТД на Н. – С. в резултат на данъчна ревизия за определяне на задълженията на „В. - В. Н.” по Закона за облагане доходите на физическите лица /ЗОДФЛ, отм./ за периода 01.01.2005 г. - 31.12.2006 г., по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДФЛ/ за периода 01.01.2007 г. - 31.12.2007 г., по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДС/ за периода 01.03.2005 г. - 31.01.2009 г. Ревизията е възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 901283/23.02.2009 г., издадена от Ц К Навчев, на длъжност Началник сектор „Ревизии” в Д. ДОК на ТД на Н. - С., компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-131 от 22.03.2007 г. на Д. на ТД на Н. С.-Г.. Определен е срок за извършване на ревизията до 3 месеца, считано от датата на връчване на заповедта, като същата е връчена на търговеца на 05.03.2009 г.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е съставен Ревизионен доклад (РД) № 901283/19.06.2009 г., връчен на търговеца на 23.06.2009 г. Ревизираното лице е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, като е подало възражение вх. № 1134-00-100 от 06.07.2009 г. Същото е преценено като неоснователно и е издаден Ревизионен акт № * от 29.07.2009 г. от Р С Г – старши инспектор по приходите в ТД на Н. – С., компетентен орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, определен със Заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 901283 от 19.06.2009 г. РА е връчен на жалбоподателя на 05.08.2009 г. С вх. № 1134-00-142/18.08.2009 г., в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК, е постъпила жалба до Д. на Д. „О.”. Сключено е споразумение по чл. 156, ал. 7 от ДОПК, за удължаване на срока за произнасяне на Д. на Д. „О.” до 2 месеца.

С Решение № 1687/02.12.2009 г. на Д. на Д. „О.” П. ЦУ на Н. – С., издадено в срока по споразумението, РА № * от 29.07.2009 г. е потвърден. Решението е връчено на В. Н. на 28.12.2009 г., а жалбата до съда е подадена на 08.01.2010 г., поради което като допустима следва да бъде разгледана по същество.

В хода на ревизията е установено, че за ревизирания период основни дейности на жалбоподателя са търговия и промишленост. Констатирани са основания за корекция на данъчната основа на получените доставки и на данъчния кредит за данъчен период 01.12.2008 г. - 31.12.2008 г. За периода е подадена справка-декларация с вх. № */3/10.12.2008 г., в срока по чл. 125, ал. 5 от ЗДС, с резултат ДДС за възстановяване в размер на 20 700.30 лв.

В дневника за покупки са декларирани издадени кредитни известия и фактура от „Стил Дистрибушън” ООД.

Издадени са следните кредитни известия:

- № 63/29.12.2008 г. към фактура № 4177/05.08.2008 г. на стойност - 83 333.33 лв. и ДДС - 16 666.67 лв., в дневника за покупки за периода отразено с нулеви стойност;
- № 64/29.12.2008 г. към фактура № 3879/27.06.2008 г. на стойност 74 955 лв. и ДДС – 14 991 лв., в дневника за покупки отразено с тези стойности;
- № 65/29.12.2008 г. към фактура № 4138/30.07.2008 г. на стойност - 51 797.37 лв. и ДДС - 10 359.47 лв., в дневника за покупки отразено с тези стойности;
- № 66/29.12.2008 г. към фактура № 4193/06.08.2008 г. - с нулева стойност;
- № 67/29.12.2008 г. към фактура № 4203/07.08.2008 г. - с нулева стойност;
- № 68/29.12.2008 г. към фактура № 4215/08.08.2008 г. - с нулева стойност;
- № 70/29.12.2008 г. към фактура № 4223/11.08.2008 г. - с нулева стойност;
- № 71/29.12.2008 г. към фактура № 4229/11.08.2008 г. на стойност -16 582.60 лв. и ДДС - 3 316.52 лв., в дневника за покупки отразено с нулеви стойности.

На доставчика е извършена насрещна проверка, резултатите от която са отразени в протокол № 1153-03-216/03.06.2009 г.

Установено е, че между „В. - В. Н.” и „Стил Дистрибушън” ООД е сключен Споразумителен протокол от 29.12.2008 г., в който страните се уговарят, че във връзка с извършени доставки по фактури № 4193/06.08.2008 г., № 4203/07.08.2008 г., № 4215/08.08.2008 г., № 4220/08.08.2008 г., № 4223/11.08.2008 г., № 4229/11.08.2008 г., се договарят нови цени за доставените поцинковани рулони в размер на 1 525.00 лв. за тон без ДДС за дебелина 1,5 мм и 1 715.00 лв. за тон без ДДС за дебелина 0,4 мм. По представените П. ревизията фактури е установено, че доставките са извършени П. цена 1 690 лв. за тон и съответно 1 500 лв. за тон. В т. 2 от протокола е записано, че „след подписване на настоящия протокол на основание чл. 115 от ЗДДС продавача се задължава да издаде необходимите кредитни известия към фактурите от месец август 2008 г. и за част от авансите по фактурите от юни и юли 2008 г. към купувача”. Съгласно т. 3 от споразумителния протокол, „продавачът се задължава да издаде фактура за цялото количество стока по договорените нови цени в настоящия протокол”. В тази връзка от „Стил Дистрибушън” ООД е издадена фактура № 5106/29.12.2008 г. за доставка на поцинкован рулон на стойност 230 154.55 лв. и ДДС 46 030.91 лв. В обяснение от „Стил Дистрибушън” ООД е потвърдено, че се касае „за увеличение на цената на доставените поцинковани рулони”.

Въз основа на горните констатации от ревизиращия орган е прието, че фактура № 5106/29.12.2008 г., както и описаните по-горе кредитни известия, са издадени без основание, тъй като чл. 115 от ЗДДС посочва, че П. увеличение на данъчната основа се издава дебитно известие, а П. намаление на данъчната основа или П. разваляне на доставки — кредитно известие. В тази връзка е прието, че не са спазени изискванията на чл. 115 от ЗДДС относно издаване на дебитно известие. Кредитни известия към издадените фактури са издадени без основание за това, тъй като няма намаление на данъчната основа или разваляне на доставката. Освен това съгласно чл. 113 от ЗДДС фактура се издава за извършена доставка

или получено авансово плащане. В случая се касае за вече доставени стоки, на които се изменя цената. Към всяка фактура има приложена износна бележка за извършена доставка и физическо движение на стоките. По фактура № 5106/29.12.2008 г. не може да става дума за извършена доставка от страна на „Стил Дистрибушън“ ООД, тъй като поцинкованите рулони са доставени на „В. - В. Н.“, което се потвърждава, както от протокола, така и от дадените обяснения.

Анализирайки събраните П. ревизията документи ревизиращият орган е направил заключение, че в случая условието за възникване на право на приспадане на данъчен кредит, а именно да е извършена облагаема доставка не е налице, тъй като стоките са доставени през м. 08.2008 г. Предвид изложеното, на „В. - В. Н.“ е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 46 030.91 лв. по фактура № 5106/29.12.2008 г., издадена от „Стил Дистрибушън“ ООД за данъчен период 01.12.2008 г. - 31.12.2008 г. В тази връзка е прието, че данъчният кредит, който дружеството има право да приспадне във връзка със споразумителния протокол и увеличението на цената е както следва: увеличението на цената и за двата размера е с 25 лв. на тон, а по данни от фактура № 5106/29.12.2008 г. са фактурирани 139.45 тона, или стойността на дебитното известие би следвало да е 3 486.25 лв. и ДДС 697.25 лв. Въз основа на тези изводи резултатът за периода м. 12.2008 г. е променен от ДДС за възстановяване в размер на 20 700.30 лв. на ДДС за възстановяване в размер на 717.11лв.

В съдебното производство от жалбоподателя е ангажирана като доказателство съдебно-счетоводна експертиза, от заключението на вещото лице по която се установява, че ако към фактурите, по които са издадени кредитни известия бяха издадени дебитни известия, то резултатът би бил един и същ – данъчна основа 230 154.55 лв. и ДДС 46 030.91 лв. Данъчна фактура № 4177/05.08.2008 г. е осчетоводена през м.август 2008 г. в дневника за покупки на „В. – В. Н.“ неправилно с 0 стойност, вместо с данъчна основа 83 333.33 лв. и ДДС 16 666.67 лв. По този начин, Ч. неправилно отразяване на данъчен документ в дневника за покупки, търговецът не е упражнил правото си на данъчен кредит, като не е направил това и през следващите три данъчни периода, в които правото на приспадане е можело да бъде упражнено. Със същата стойност 0 е осчетоводено кредитно известие 3...63/29.12.2008 г. към тази фактура в дневника за покупки през м.декември 2008 г. По същия начин е процедирано и с данъчна фактура № 4229/11.08.2008 г. с данъчна основа 16 582.60 лв. и ДДС 3 316.52 лв.

П. така установената фактическа обстановка, Административен съд С., обосновава следните правни изводи:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт, включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации,

че атакуваният РА № */29.07.2009 г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Н., в кръга на определените му правомощия, съгласно цитираната Заповед за определяне на компетентен орган № К 901283 от 19.06.2009 г. Ревизията е проведена законосъобразно. РА е съставен в предвидената форма съгласно чл. 119 и чл. 120 от ДОПК, като П. определянето на данъчните задължения на жалбоподателя е приложен правилно материалният закон – ЗДДС.

С разпоредбата на чл. 115 от ЗДДС са регламентирани условията и начина за издаване на дебитни и кредитни известия към вече издадени фактури. Съгласно чл. 115, ал. 1 от ЗДДС, П. изменение на данъчната основа на доставката или П. разваляне на доставка, за която е издадена фактура, доставчикът е длъжен да издаде известие към фактурата. В ал. 3 на цитирания текст е предвидено, че П. увеличение на данъчната основа се издава дебитно известие, а П. намаление на данъчната основа или П. разваляне на доставки - кредитно известие. Задължителното съдържание на известията е посочено в ал. 4 - освен реквизитите по чл. 114, същите задължително следва да съдържат и номера и датата на фактурата, към която са издадени и основанието за издаването им.

В конкретния случай не е налице нито една от хипотезите, предвидени за издаване на кредитно известие - намаление на данъчната основа или разваляне на доставката, поради което няма основание от страна на „Стил Дистрибушън” ООД, да бъдат издадени кредитни известия. В случая се касае за изменение - увеличение на цената на вече доставени стоки, за което съгласно цитираната законова разпоредба е следвало да бъде издадено дебитно известие. Поради изложеното законосъобразен и правилен е изводът на органите по приходите, че кредитните известия са издадени без основание.

От съдържащите се в административната преписка копия на Износни бележки /Лист за продажба/ към описаните по-горе фактури е видно, че доставките са извършени към „В. - В. Н.” през м. 08.2008 г., поради което към датата на издаването на фактура № 5106/29.12.2008 г. не е налице извършена облагаема доставка. Издаването на фактурата е неправомерно, тъй като съгласно чл. 113 от ЗДДС фактура се издава за извършена доставка или получено авансово плащане. По отношение на издадените кредитни известия и данъчна фактура № 5106/29.12.2008 г. с РА не се извършва корекция на данъчната основа и на правото на приспадане на данъчен кредит за жалбоподателя. С оспорения РА е признато правото на данъчен кредит в размер на 697.25 лв., произтичащо от увеличаване на данъчната основа на доставката с 3 486.25 лв. във връзка с подписания между страните споразумителен протокол. Непризнатото право на приспадане на данъчен кредит с РА е в размер на 19 983.19 лв. по гореспоменатите фактури № 4177/05.08.2008 г. с ДДС в размер на 16 666.67 лв. и № 4223/11.08.2008 г. с ДДС в размер на 3 316.52 лв.

Съгласно чл. 68 от ЗДДС, правото на данъчен кредит възниква в периода, през който данъкът по доставката е станал изискуем, като чл. 25, ал. 5 от ЗДДС (в редакцията към процесния период - ДВ, бр. 113 от 2007 г.), постановява, че

данъкът по доставката става изискуем на датата на данъчното събитие, съответно съгласно чл. 6 на същата разпоредба, на датата на полученото авансово плащане, включително частично. Съгласно чл. 72. ал. 1 от ЗДДС регистрирано по този закон лице може да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит за данъчния период, през който е възникнало това право, или в един от следващите три данъчни периода. Данъкът по тези две фактури не е отразен в отчетните регистри през м.08.2008 г., т.е. търговецът не е упражнил правото си на данъчен кредит по тях в периода на настъпване на данъчното събитие, с оглед на което правилно органите по приходите са направили заключение, че правото на данъчен кредит по тях през м.12 е погасено.

Изложените съображения налагат извода, че органите по приходите основателно са отказали право на данъчен кредит по фактури № 4177/05.08.2008 г. с ДДС в размер на 16 666.67 лв. и № 4223/11.08.2008 г. с ДДС в размер на 3 316.52 лв.

Предвид всичко изложено по-горе, настоящият състав намира, че обжалваният РА № */29.07.2009 г. е законосъобразен и жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По делото е направено искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски, което е основателно, с оглед изхода на делото, поради което в полза на ответника по жалбата следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 850 лв. (осемстотин и петдесет лева), П. интерес 19 983.19 лв.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд С. – Г., Първо отделение, 18–ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “В. - В. Н.”, Г. С., срещу Ревизионен акт № */29.07.2009 г., издаден от РСГ – старши инспектор по приходите в ТД на Н. – С., потвърден с решение № 1687/02.12.2009 г. на Д. на Д. „О.” – С..

ОСЪЖДА “В. - В. Н.” ЕООД, Г. С., ЕИК по БУЛСТАТ *, да заплати на Д. „О.” П. ЦУ на Н. - Г. С. сумата 850 лв. (осемстотин и петдесет лева) разноски по делото, представляващи възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: